

[Hilmar Baunsgaard.]

herefter vil kunne hævde, at der er taget noget fra dem. Der står også den fordel, at det kun vil belaste finanspolitikken halvt så meget som det af regeringen foreslåede, så der er altså også væsentlige økonomiske fordele forbundet med det.

Endelig er der det ved det, at når man ikke tager noget fra nogen, og hvis vi så i vores bedømmelse af det kommer til det resultat, at det er en virkelig anvendelig fremgangsmåde, så er der intet til hinder for, at det ikke alene kan tages i anvendelse til marts, men også til oktober, og så opnår man formentlig den samme omkostningsdæmpende virkning. Jeg henstiller til begge parter, at man overvejer dette, fordi jeg som de fleste andre, går jeg ud fra, har den opfattelse, at dette ikke gerne skulle ende med, at man må konstatere, at dér stod de over for hinanden, og det eneste, de ikke kunne, ikke nogen af dem, var at få noget igennem, der bedrede på situationen.

Jeg henstiller derfor til overvejelse at tage den løsning, som ikke tager noget fra nogen, og som giver sammenlagt økonomiske muligheder, der kan yde et virksomt bidrag til bedring af samfundsøkonomien.

Patursson (Færø.):

Med mit første indlæg forsøgte jeg, at belyse de færøske politiske forhold fra en ny synsvinkel, en synsvinkel, man vistnok ikke før har anlagt i dette høje ting.

Jeg havde nu ikke ventet, at man her i tinget ville bifalde og godtage disse nye synspunkter sådan uden videre og på stående fod. Det gjorde statsministeren jo heller ikke. Alligevel er jeg meget godt tilfreds med statsministerens svar og reaktion. Jeg finder her ingen anledning til at imødegå statsministerens bemærkninger om den færøske hjemmestyreordning og den hidtil førte færøske politik, selv om disse bemærkninger ikke kan tiltrædes af mig og i hvert fald på et par punkter var urigtige. Jeg betragter statsministerens udtalelser i så henseende nærmest som udslag af en gammel vane. Dette har jo statsministerens forgængere i embedet udtalt flere gange.

Men det, jeg har noteret mig, er, at statsministeren ikke på noget punkt rokkede ved den analyse, jeg foretog af Færøernes politiske status og de konsekvenser, som denne

status medfører, og at statsministeren ej heller afviste de tanker, jeg forsøgte at give udtryk for med henblik på at nå frem til en mere tilfredsstillende ordning. Dette er for mig i denne omgang det vigtigste, og jeg har da håb om, at det samme vil gælde de øvrige medlemmer af folketinget, således at der her i tinget er en bred opslutning om ikke at afvise disse nye tanker. Alene dette vil være et incitament til at arbejde videre med disse tanker. I begyndelsen var ordet, og det næste skridt nu vil være at finde begyndelsen til den vej, der fører os mod målet. Og det kan vi tales ved om ved en anden lejlighed.

Formanden:

Før jeg giver ordet til næste taler, gør jeg opmærksom på, at talere, der har haft ordet 2 gange, fra nu af kun har 2 minutters tale-tid. Talere, der har haft ordet én gang, har 10 minutters tale-tid, og er der nogen, der ikke har haft ordet før, men ønsker det nu, har de 20 minutters tale-tid.

Hr. Gede har ordet for en kort bemærkning, altså indtil 2 minutter.

(Kort bemærkning).

Gede (FP):

Nu har regeringens og dens 22 mandaters tanker om, at skatteyderne skal betale 3 dyrtidsportioner i stedet for, at arbejds-giverne skulle betale dem, optaget tiden her i folketinget i foreløbig 2 dage, og det har vist sig, at der er et klart flertal imod. Alligevel agter regeringen at spille yderligere en række arbejdsdage på at få det lovforslag behandlet. Nu er der i måneder ikke foretaget fornuftigt arbejde her i folketinget, og en løselig beregning viser, at der maksimalt er 75 arbejdsdage tilbage, inden folketinget skal have sommerferie. I fremskridtspartiet mener vi faktisk, at disse 75 dage kunne bruges til noget mere nyttigt end at behandle, vi kan vel godt sige disse tanker om indgreb i dyrtidsreguleringen én gang til, og vi vil derfor henstille til regeringen at tage forslaget af bordet, altså simpelt hen lade være med at fremsætte det lovforslag.

I mit forrige indlæg gjorde jeg opmærksom på, at fremskridtspartiets problem lå i statsministerens, som jeg sagde, ikke særlig ydmyge erklæring om, at regeringen ville sætte arbejdet i folketinget i stå ved en re-